Zaak 150/87

Nashua Corporation en anderen
tegen
Raad en Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Ontvankelijkheid"

Beschikking van het Hof van 11 november 1987 4421

Samenvatting van de beschikking

Beroep tot nietigverklaring — Verordening van de Raad houdende instelling van definitief anti-dumpingrecht — Beroep tegen Commissie — Niet-ontvankelijkheid
(EEG-Verdrag, artikel 173; Verordeningen van de Raad nrs. 2176/84 en 535/87)

Gelet op de rol die bij verordening nr. 2176/84 aan de Commissie is toebedeeld in de procedure die leidt tot de vaststelling door de Raad van een verordening houdende instelling van een definitief antidumpingrecht, kan een beroep tot nietigverklaring van een dergelijke verordening uitsluitend gericht zijn tegen de Raad, die ter zake als enige beslissingsbevoegdheid heeft.

BESCHIKKING VAN HET HOF
11 november 1987 *

In zaak 150/87,

1) **Nashua Corporation**, gevestigd te Nashua, New Hampshire 03061, Verenigde Staten van Amerika,

* Procestaal: Engels.

2) **NV Nashua Belgium SA**, gevestigd te Overijse, België,

3) **Nashua Copycat Limited**, gevestigd te Berkshire, Engeland,

4) **Nashua Copygraph GmbH**, gevestigd te Hannover, Duitsland,

5) **Nashua Denmark A/S**, gevestigd te Glostrup, Denemarken,

6) **Nashua France SA**, gevestigd te Créteil, Frankrijk,

7) **Nashua Nederland BV**, gevestigd te ,s Hertogenbosch, Nederland,

8) **Nashua International Limited**, gevestigd te Hamilton, Bermudas,

9) **Nashua Reprographics SpA**, gevestigd te Milaan, Italië, en

10) **Nashua España SA**, gevestigd te Barcelona, Spanje,

vertegenwoordigd door M. Hutchings en J. Pheasant, solicitors van het kantoor Lovell, White & King, Louisalaan 489, 1050 Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van J. C. Wolter, advocaat aldaar, 8, rue Zithe,

verzoeksters,

tegen

Raad van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door H.-J. Lambers, directeur bij de juridische dienst, en E. H. Stein, juridisch adviseur, als gemachtigden, bijgestaan door H.-J. Rabe en M. Schütte van het advocatenkantoor Schön & Pflüger te Hamburg en Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij J. Käser, directeur van de juridische dienst van de Europese Investeringsbank, 100, boulevard Konrad-Adenauer, Kirchberg,

en

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur J. Temple Lang als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, lid van haar juridische dienst, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerders,

betreffende een beroep tot nietigverklaring van verordening (EEG) nr. 535/87 van de Raad van 23 februari 1987 houdende instelling van een definitief anti-dumpingrecht op de uitvoer van fotokopieerapparaten voor gewoon papier, van oorsprong uit Japan,

geeft

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: G. Bosco, kamerpresident, waarnemend voor de president, O. Due en J. C. Moitinho de Almeida, kamerpresidenten, T. Koopmans, U. Everling, K. Bahlmann, Y. Galmot, C. Kakouris, R. Joliet, T. F. O'Higgins en F. Schockweiler, rechters,

advocaat-generaal: J. Mischo
griffier: P. Heim

gehoord de advocaat-generaal,

de navolgende

Beschikking

1 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 13 mei 1987, heeft de vennootschap Nashua krachtens artikel 173, tweede alinea, EEG-Verdrag beroep ingesteld, strekkende tot nietigverklaring van verordening (EEG) nr. 535/87 van de Raad van 23 februari 1987 houdende instelling van een definitief anti-dumpingrecht op de uitvoer van fotokopieerapparaten voor gewoon papier, van oorsprong uit Japan, voor zover deze verzoekster raakt.

2 Bij akte, neergelegd ter griffie van het Hof op 27 juli 1987, heeft de Commissie krachtens artikel 91, paragraaf 1, van het Reglement voor de procesvoering een exceptie van niet-ontvankelijkheid opgeworpen, strekkende tot niet-ontvankelijkverklaring van het beroep voor zover het tegen haar is gericht. Tot staving van haar conclusies beroept zij zich op de beschikkingen van het Hof van 8 mei 1985 in de zaken 256/84, Koyo Seiko, (Jurispr. 1985, blz. 1351) en 260/84, Minebea.

3 In hun op 24 september 1987 ter griffie van het Hof neergelegde memorie stellen verzoeksters, dat de weigering van de Commissie om hun verbintenis te aan-

vaarden, onwettig was, en dat het rechtstreekse gevolg van de onwettige handeling van de Commissie was, dat voornoemde verordening ongeldig was, voor zover zij verzoeksters betreft.

4 Verzoeksters wijzen het Hof erop, dat het probleem van de wettigheid van de weigering van de Commissie om de door verzoeksters voorgestelde verbintenis te aanvaarden, in een afzonderlijke procedure voor het Hof van Justitie is aanhangig gemaakt (zaak 133/87, Nashua Corporation). Wanneer in zaak 133/87 nog geen definitief arrest is gewezen, voordat het Hof in de onderhavige zaak beslist, zal volgens hen de wettigheid of onwettigheid van de weigering van verzoeksters verbintenis door de Commissie van het grootste belang zijn voor de uitspraak van het Hof in zaak 150/87. Bijgevolg zou aan het Hof niet de mogelijkheid mogen worden ontnomen om de Commissie om nadere inlichtingen te vragen of ter terechtzitting vragen te stellen aan de gemachtigde van de Commissie.

5 Ingevolge artikel 91, paragraaf 3, van het Reglement voor de procesvoering geschiedt de verdere behandeling van de opgeworpen exceptie mondeling, tenzij het Hof anders beslist. Het Hof is van mening, dat er geen termen aanwezig zijn voor een mondelinge behandeling en besluit overeenkomstig artikel 91, paragraaf 4, over de exceptie uitspraak te doen op grond van de schriftelijke opmerkingen.

6 Uit de rechtspraak van het Hof volgt, dat de rol van de Commissie een integrerend deel is van het besluitvormingsproces van de Raad (beschikking van het Hof van Justitie van 8 mei 1985, zaak 256/84, Koyo Seiko, Jurispr. 1985, blz. 1351 en beschikking van het Hof van Justitie van 15 oktober 1986, zaak 299/85, Tokyo Juki, Jurispr. 1986, blz. 2965).

7 Immers, blijkens verordening nr. 2176/84 van de Raad van 23 juli 1984 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping of subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Economische Gemeenschap (PB 1984, L 201, blz. 1), op grondslag waarvan de bestreden verordening is vastgesteld, is het de taak van de Commissie de onderzoeken in te stellen en op basis daarvan te beslissen om de procedure af te sluiten, dan wel ze voort te zetten door voorlopige maatregelen te nemen en de Raad voorstellen te doen met betrekking tot definitieve maatregelen. De beslissingsbevoegdheid ligt echter bij de Raad, die zich kan onthouden van een besluit indien hij met de Commissie van mening verschilt, of juist op basis van haar voorstellen een besluit kan nemen.

8 De weigering van de Commissie, in het kader van bovengenoemde procedure, om een verbintenis te aanvaarden, heeft derhalve niet noodzakelijk tot gevolg, dat de Raad een besluit neemt op basis van de voorstellen die de Commissie hem nadien heeft gedaan.

9 Uit het voorgaande volgt, dat het beroep tot nietigverklaring van vorengenoemde verordening nr. 535/87 van de Raad niet ontvankelijk is, voor zover het tegen de Commissie is gericht.

HET HOF VAN JUSTITIE

beschikt:

1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard, voor zover het tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen is gericht.

2) Verzoeksters worden verwezen in de kosten welke op de door de Commissie krachtens artikel 91 van het Reglement voor de procesvoering opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid zijn gevallen.

Luxemburg, 24 november 1987.

De griffier

P. Heim

De waarnemend president

G. Bosco

kamerpresident